

HRVATSKA MISAO

GRADSKA BIBLIOTEKA
JURAJ ŠIBENIK
NAVOŠĆE 10
HRVATSKA

PREDPлата ZA ŠIBENIK I AUSTRO-UGARSKU GODIŠNJE K 14—, POLUGODIŠNJE I TROMJESEČNO SURAZMJERNO, MJESEČNO K 1.20. — POJEDINI BROJ 10 PARA. — OGLASI PO CIJENIKU. PLATIVI I UTUŽIVO U ŠIBENIKU.

IZLAZI SVAKI DAN
TELEFON BR. 74. — ČEKOVNI RAČUN 129.871.

UREDNIŠTVO I UPRAVA NALAZE SE NA TRGU SV. FRANE IZA OBCIN. PERIVOJA. — VLASTNIK, IZDAVATELJ I ODGOVORNI UREDNIK JOSIP DREZGA. — TISAK: HRVATSKA ZADRUŽNA TISKARA U ŠIBENIKU, U. Z. S. O. J.

GOD. II.

ŠIBENIK, 10. RUJNA 1914.

BR. 93

PRED ODLUČNIM SUKOBIMA.

Okolavova bjesni boj.

Beč, 9. rujna. Službeno javlja se, da je u prostoru Lavova započela nova bitka.

Još 1017 Rusa zarobljeno.

Breslau, 9. rujna. Generalno zapovjedništvo javlja: Slesko domobranstvo dne 7. ov. mj. imalo je sa Rusima žestoku bitku, koja je za naše čete svršila pobjedonosno, tako da su ove zarobile neprijateljskih 17 časnika i 1.000 vojnika ruskog gardijskog tijela trećeg kavkazskog zbora.

Poziv Italiji.

U tršćanskom „Piccola“ čitamo, da je njemačka vlada dala štampati u talijanskom jeziku jednu brošuru, u kojoj je prikazan sadanji položaj Italije i njena dužnost. Ovo je djelo iz pera najodličnijih njemačkih stručnjaka političkih, vojnih, pomorskih i ekonomskih, a ide za tim, da predloži talijanskom narodu neke razmišljaje historičke, ekonomske i vojne naravi, koji bi morali nadahnuti talijanski narod u ovome teškoj časi. Sve je to poskorpuljeno odmah u početku u „Proglasu na narod talijanski“, koji je sastavio poznati liberalni zastupnik Friedrich Neuman.

U dotičnom proglasu priznaje se teške časove koje sada Italija prevlajuje. Proglas spominje zajednicu povijesnih udesa Njemačke i Italije, te ističe velebni razvitak nove Italije.

Nijemci, kao narod koji hoće da živi i zna živjeti, najbolje shvaća talijanski narod, pa zato Nijemci i Talijani združeni mogu da obavje ovoj velikim djela.

Proglas podsjeća Talijane, da je njihova velika budućnost na Sredozemnom moru i da težnje Italije, da bude velika pomorska vlast, mogu se oživiti samo u savezu s Njemačkom i s Austrijom.

Ta velika budućnost nemože da svane Talijanima, ako budu stali uz bok Engleskoj i Francuskoj. Engleska, kad bi bila pobjednica u sadanjen ratu, nebi nikada dozvolila, da se upliv Italije poveća, niti bi za talijansku flotu Sredozemno more bilo ikada više slobodno. Francuska, i kada bi htjela, nije više kontinentalna vlast, a da bi mogla, u najboljem slučaju, Italiju štiti.

Drugacije stoji stvar s Nijemcima. Zato proglas upozoruje Talijane, da su dosadani

dogodjaji već pokazali, da Nijemci znadu što rade, te će oni znati i biti u stanju pomoći onima koji u ovome času budu s njima. Italiji je dužnost staviti se u jedan red sa flotom austrijskom, i samo tako mogu da dodju do oživtorenja talijanska prava na Sredozemnom moru. Ako Italija, u ovome ratu, poduzme jedan krivi korak, to trud junačkih otaca, da iz Italije razkodom stvore jedinstveni narod i iz ujedinjene Italije veliku vlast, ostat će bezkoristan.

Ovo su riječi značajne za sadanju ulogu Italije. Njena neutralnost ne odgovara njenim savezničkim dužnostima, pa je ovaj proglas ujedno vrlo ozbiljna opomena.

Dvojimo, da li će korak njemačkih odličnjaka imati kakva uspjeha. Ali jedan takav korak mogao bi imati uspjeha, kada bi bio poduzet od onih, koji su na to prvi pozvani, to jest od austrijskih Talijana. Ovi su i dosad zajednicu s Talijanima Kraljevine naglašivali u najvećoj mjeri, tako da smo ne jedanput doživjeli uplitanje Italije u skroz interne stvari Austrije, radi domaćih naših Talijana. Uvjereni smo zato, da bi jedan takav poziv od strane naših Talijana odjeknuo u Italiji i našao odziva.

Nadžnost, u talijanskom domaćem novinstvu nismo vidjeli niti pokušaja u tom pravcu. Vidjeli smo i vidjamo istina neke izkaze naših Talijana, ali takove koji se sasma odvajaju od iskaza našeg naroda, za dinastiju i monarkiju, i koji mjestimice poprimaju skroz strančarski, proti Hrvatima upereni, karakter. Kao da bi se htjelo s talijanaške strane nekim forsiranim načinom i tempom, neumjesticnim namitanjem i izrabljivanjem momenta, monopolizirati osjećaje privrženosti dinastiji i carstvu.

Nama bi naprotiv bilo milije, i za zajedničku stvar naroda ove monarkije bilo bi uspješnije, kada bi talijanaška gospoda onu snagu, koju uzaludno troše u zasjenjivanju naših vijekovima posvjedočenih osjećaja, trošili radije na to, da djeluju na svoje prijatelje u kraljevini Italiji, da bi svoje držanje upriličili onamo, kamo ih zove realnost prama savezničkim ugovorima, honetnost kavalirška, kakovu je znala posvjedočiti habsburška monarkija za triplitalijanskog rata, te vlastiti interes i interes talijanaških manjina na ovim našim hrvatskim zalima.

KRONIKA.

„Pester Lloyd“ od 3. ov. mj. ocjenjuje ovako eventualni pad Lavova, koji se faktično zbio baš toga dana:

„Uzmimo najnepovoljniji slučaj, da bi naše čete bile prisiljene ovdje (t. j. na desnom krilu) popustiti pritisku brojačano daleko nadmoćnijega neprijatelja, to bi za vodstvo naše vojske značilo najviše samo to, da potegne desno krilo naše vojske ponešto natrag. Gubitak grada Lavova, što bi s tim bio skopčan, ne bi ima za tečaj daljnjih operacija nikakova znamenovanja jer je Lavov i onako otvoren grad i leži pod takovim prilikama terena, da mu se ne može podati apsolutno nikakovo vojničko znamenovanje.“

Preko Kopenhagena i Stockholma javljaju iz Pariza:

Clemenceau piše u jednom članku: „U svim srcima vlada strašna neizvjesnost i napetost. Mi primamo dugačke izvještaje, koji su lišeni svake realnosti. Čitava nova književnost nastaje, a da nema drugi cilj, već da nas milom rieči obrlati u trenutku, kad čitava Francuska očekuje čina. Kako je moguće — pita Clemenceau — da sigurni optimizam Millerandov dovedemo u sklad

sa prekjčerašnjim viestima glavnog stožera? Millerand je bio u glavnom stanu i vratio se zadovoljan natrag. Kako može govoriti o frontu od Somare do Vozeza, kad nam nikad nije javljeno bilo o razmaku naših četa do Somare.“

U Parizu imade 600.000 neuposlenih. Vojničke oblasti zabranile su prodaju engleskih novih. Posljedica je, da je obćinstvo uvjeren, da su ovi listovi morali sa državati porazne izvještaje, koje Francuzi taj.

Berlinska štampa takodjer promatra sasma ravnodušno napuštanje Lavova, kao stvar koja bila predviđena u ratnom planu austrijskog generalnog štaba.

Njemački car, brzojavkom na presjednika Sjedinjenih Država, prosvjedovao je proti tome, što Francuzi i Englezi rabe dum-dum patrone.

Iz ratnog ministarstva u Beču javljaju, da je kod crnogorske obale potonuo engleski krstaš „Warrior“.

„Warrior“ je veliki oklopni krstaš, sagradjen g. 1905.; dug 146 m, širok 22, dubok 8.4; deplasman od 13.550 tona (šest puta više od potonule „Zente“); brzina 22 milje; posada od 704 osobe; topova ima 6 od 23, 4 od 19, 25 od 4.7, 4 mitraljeza, 2 laka topa, 3 cijevi za bacanje torpeda.

RATNE USPOMENE

Doživljaji mnp. o. A. Bukičića.
VII.

Dva su dana da putujem, te mi je već dosadilo, a i čutim se nešto umornije; ipak nije druge, moram pješačiti oko tri četvrti do Herzogenrath-a. Vrijeme nije baš najgore, i ako je od jučerašnje kiše put blatan. Moj pratilac holandez kratki mi vrijeme i pripomene mi, da u Njemačkoj ne govorim francuski, što sam inače i sam odlučio, jer da je to Nijemcima napadno.

Dogojh na granicu, kojoj služe kao znak dvije grede preko puta i jedna priječnica, na koju se pristonila dva vojnika, stavljeni da pregledaju putnice prolaznika. S ovom sam dvojoricom brzo bio gotov i mirno pogojh u varoš, da čekam električni tramvaj i s njim pogojm u Aachen. Nijesam ga dugo čekao i eto me do carinare. Tu ugjoše dva vojnika, a malo kasnije i jedan častnik, da pregledaju putnice. Ja im pokazah svoju, koju častnik uze i odmah me počeo sumnjivo mjeriti. Nego ja se ne gubim; već sa ono malo njemačkoga, što sam znao, rekoh mu, da me pogranična straža mirno pustila, pak što više traži. Nu on hoće da se pokaže pravim vojnikom, počeo mi oštro prigovarati, da to nije dostatno i da moram tu ostati. Ja se digoh, govoreći mu neka slobodno pregleda moju prtljagu, na što on i pristade, pa ju vojnik uze i pogje na carinarski ured. Tu mi pregledaše svu prtljagu, u kojoj je bilo mnogo spisa, plod tromjesečnoga istraživanja po arhivima, što je častniku

pobudilo sumnju, te hoće da to sve nosim u ured vojnoga zapovjednika. Pomno sam pobrao sve spise, da se ne pogube, te nešto ja, a nešto vojnik, uzemso i hajd put stanice, gdje zapovjednik ureduje. Lako je pojmiti, kako me je svijet sumnjivom okom pratio, držeći me sigurno za uhod. U zapovjednikovom uredu moradoh sve te spise prikazati; ali eto jada, spisi su u drugim jezicima, a ne na njemačkom, što ih još više stavilo u sumnju. Traže oko koga tumača, te se jedva namjeriše na jednoga, koji poznavao nešto francuski i taj nakon na baš dugoga pregledavanja zaključiti, da spisi nisu pogibeljni, u čemu ga utvrdile moje sveučilišne svjedodžbe, koje sam slučajno sobom ponio. Častnik mi se tada počeo izviniati, da je morao svoju službu vršiti i reče mi, da u Aachen ne mogu, već da moram preko Neuss-a u Köln.

Pobrzhah do carinara po prtljagu i nešto pred 8 sati bijah ponovno na stanici. Pitam, kad će vlak; ali primam odgovor, da osobni vlak ne vozi. U to eto jednoga praznoga vojničkoga vlaka i glavara postaje veli mi, da mi je s time putovati. Nema druge, skočih u jedan voz, po kome je razbačena slama i konjski vonj se po njemu rasprostire, jer je u njemu vozilo konje za rat. Ogledah se po njemu i ugledah jedan stolac, na kojemu sam mogao bar nešto počinuti.

Vlak se uputio, ali vozi odveć sporo, Neugodno mi je samome u vozu, jer od neugodna vonjanja mogu stajati unutra, a na vratima je pogibeljno, jer svaki čas prolaziš — kraj vojnika, što čuvaju prugu i lako može tko posumnjati, da sam se krišom uvukao u vlak. Napokon i zanočilo, što mi je s jedne strane bilo drago; dok s druge najgoh se u smetnji, jer ne znadjah, kuda se vozim. Oko 11:30 s. ustavi se vlak za dulje vremena, da ja povirih van vlaka i ugledah dva željezničara. Upitah ih, koje je tu mjesto. Jedan mi odgovori, da je to Krefeld; dok drugi se odalečio i upozorio stražu na me. Odmah skočiše dva vojnika i trkom trčeući prema vlaku viču, što ih grlo nosi „alt, alt“, i tako su brzo letjeli, da je jedan omerio preko tračnica, čega, mislim neće lako zaboraviti. Ja se pristonio u vozu i čekam ih. Pitaju me, odakle dolazim, gdje su mi papiri. Zadolvoljio sam im službenoj znatiželjnosti, davih im papire i moju prtljagu, pa sagojh s voza, te se uputih s njima na stanicu. S početka bili oprezni u govoru; nu ja počeh s njima na lijepe i eto ih odmah ljubeznih, te me mole, da im ne zamjerim, što me ustaviše. Jedan od njih je Poljak, pak kad mu rekoh da sam Hrvat, počeo govoriti poljski, tumačeći mi kako Nijemci, ali da su ih primorali i kuje u zvijezde svoga cara. Dok sam ja nešto razumio, što mi govori, to njegovu drugu

ne bilo pravo, pak svaki čas ispiti-vaše, o čemu govorimo.

Nakon desetak časa eto nas na kolodvoru, koji sada služi u vojničke svrhe. Prem je već polnoči, svijeta je dosta i to većinom onih Crvenoga Križa, koji na izmjenice tu stoje i dočikaju vojnike, da ih počaste svakovrstnim jelom i pićem na prolazku za rat. Kad ugledaše mene, sa vojnicima, šaputaju meguisobno, prateći me u izvjedljivim pogledima sve dok nisam ušao u kancelariju, gdje se moj Poljak zauzeo za me i brzo bijah gotov. Kad me oni od Crv. Križa ugledaše slobodna, saletiše me, nudeći mi pićem i ispitujući me o putovanju; nego Poljaku to ne bilo pravo, jer me vidio umorna, pak hoće da pogjem na počinak. Dva mladića mi se ponudiše kao vodiči i otpratiše me do jedne bolnice, kojom upravljaju redovnici, gdje me baš bratski primiše i ja oko 2 sata poslije polnoči napokon legoh, da koji sat odpočinem.

Domaće vijesti.

Zajmovne blagajne. Javili smo o njima nešto već u prekjčerašnjem broju. Danas ćemo se pobliže na ovo pitanje osvrnuti.

U današnje doba ne samo da je nemoguće dobiti novu vjersuju, nego je i posjednicima vrijednosta veoma teško unovčiti te vrijednote ili na njih dobiti zajam. Što to znači za trgovinu, ne treba da tumačimo. I za to su u Njemačkoj odmah nakon proglašenja mobilizacije osnovane zajmovne blagajne, koje imadu spriječiti da čitavi trgovački promet ne nastrada.

Svaki trgovac imade na zalih robe, koje momentano ne treba, te on daje ovu robu kao zalog zajmovnoj blagajni i prima od nje bonove, koje sve državne blagajne iskupljuju. (Ovakovih se bonova smije u Njemačkoj izdati 1500 milijuna maraka — ali se u slučaju nužde može ovaj iznos dozvolom saveznog vijeća povistiti.)

Zajmovne blagajne podjeljuju u Njemačkoj zajmove ne manje od 150 maraka, te obično na tri mjeseca, a u izvanrednim slučajevima na šest mjeseci. Sigurnost za zajmove može se sastojati u robi, zemljištu, rudnicima, industrijalnim i obrtnim produktima. I to za polovicu vrijednosti, a u iznimnim slučajevima za dvije trećine vrijednosti. Nadalje uzimaju zajmovne blagajne u zalog vrijednosne papire na široj bazi, to jest ne ograničuju se samo na prvorozredne papire, nego uzimaju i papire manjih, dobrih poduzeća. Svaki trgovac imade u svom posjedu dionica manjih novčanih zavoda ili dobrih manjih industrijalnih i trgovačkih poduzeća, pa je veoma ugodno, ako on u slučaju nužde može ovakove vrijednote barem ne-kaiko mobilnima učiniti.

Ovakove zajmovne blagajne osnovane su po Njemačkoj državnoj banci, a mogu se otvoriti samo na onim mjestima, gdje imade podružnica državne banke ili njezinih izpostava. Kamatnjak ovakovih zajmova jest svakako nešto viši nego oficijelni kamatnjak.

Rajhenberška trgovačka komora izradila je stoga elaborat prema kojem bi se i kod nas imale osnovati ovakove zajmovne blagajne. Ne trebamo napose istaknuti, da ovaj predlog svikoliki trgovci najtoplije prihvaćaju i preporučuju, jer bi im time dana bila mogućnost za daljnji uspješni rad, kad

bi mogli svoju — sada mrtvu — imovinu unovčiti. Na temelju poziva bečke trgovačko-obrtničke komore obdržavala se je nedavno u Beču anketa u tom pitanju, koja je sastavila osnovu, koja je veoma slična njemačkoj osnovi, samo je za naše prilike preinačena. U našoj osnovi je novo to, da zajedno blagajne mogu podijelivati zajedno i na trgovačke mjenice pojedinih trgovaca i industrija, koje se nalaze u njihovom posjedu.

Organizacija zajedničkih blagajna kod nas provesti će se u sporazumu sa austro-ugarskom bankom.

Za „Crveni Križ“.

VIII. iskaz Šibenika.

Sakupljeno u crkvi Varoša	K	22.20
Delfin Delfino	„	2.—
Bumber Toma	„	3.—
Colombo Krste	„	4.—
Kovačević Mihail	„	20.—
Matavulj G. S.	„	20.—
Dalle Feste G. B.	„	20.—
Makale Dr. Ante	„	20.—
Mattiazzi Cristoforo	„	5.—
Čikato Ane	„	5.—
Samostan svetoga Frane	„	30.—
C. k. častnici, koji objeduju u Hotel dela Ville, da počaste uspomenu oca njihovog druga gosp. leutenanta Franz Fogar	„	215.—

S prijašnjim svega K 9229.63

Dobrovoljne prinose prima ljekarnik Gosp. Mattiazzi.

Jadrtovac za „Crveni Križ“.

Doprinosiše: Don Marko Vežić K 10. Crkvinarstvo Sv. Margarite K 10. Bratovština Gospe od zdravlja K 10. Marko Marović K 1. Joso Morović K 1. Paško Morović K 1. Joso Gović Terežić K 1. Ive Šarić p. Pere para 60. Ante Gović para 60. Stana i Mara Gović Terežić para 60. Ante Bumbak p. Andrije para 40. Ante Pivrec para 40. Mejić para 40. Ana ud. Bumbak para 10. Marko Vušković para 40. Ante Bjele para 40. Tomica ud. Šarac para 10. Jela Bajani para 10. Matija ud. Marović para 20. Luca Bumbak para 40. Stane Šarić para 12. Marko Milković 30. Jere Pivac para 20. Luca ud. Morović para 10. Jela Bumbak žena Perina para 40. Vice Bumbak para 40. Matija Morović žena Josina para 30. Ante Bumber p. Jakova K. 2. Marica ud. Pivac para 40. Ukupno K. 42.92.

Prinose i milodare prima ljekarnik G. Mattiazzi.

MLIJEKO: kravlje i ovčije, čisto, naravno i sterilizirano, prodaje po 40 para litar, Uzorna Mljekarna J. Drezga.

Grad i okolica.

Zadušnice za blagopokojnu kraljicu Jelisu. Danas, kao na obilježnicu tužnog događaja, odslužene su po presv. Biskupu svečane zadušnice za Nj. Vel. blagopokojnu kraljicu Jelisu, u prisustvu predstavnika civilnih i vojničkih vlasti i ureda.

Ekonomski pripomoćni odbor. Na poziv opć. upravitelja g. Lugera. ustrojio se je jučer odbor, kojemu je z. zadaća obavljati stvari koje zasijecaju u privatno-pravne i ekonomske poslove pod oružje pozvanih. Predsjednik je ovog mjestnog odbora dr. Marko Skočić, a odbornici su dr. Justo Matačić, dr. Ektor Meichner, Božo Čelar učitelj, Pio Terzanović trgovac, Šime Iljadica industrijalac i Marko Jakovljević trgovac. Uz mjestni odbor bit će i kotarski te pokrajinski.

Obiteljska žalost. Ovih dana zadesila je nesreća obitelji gosp. Marka Protege, smrću milog anđjelka Krešimira u 4. godini života. Naše iskreno žalovanje.

Zdravlje u gradu. Sa osobitim zadovoljstvom možemo konstatirati, da su u našem gradu zdravstvene prilike najbolje. Ako se uvaži, da se ovdje izmijenilo mnogo naroda i da svagdanoo odlazi i odlazi, onda je razumljivo, što ovu okolnost ističemo. To je u prvom redu zasluga vojničkih i privatnih liječnika, pa opć. upravitelja Lugera sa odborom, koji su građanstvo zadužili zamjernim radom i nastojanjem.

PREDPLAČUJTE SE NA „HRVATSKU MISAO“.

JOSIP ZAMOBA

ovlašteni dekorativni slikar
u ŠIBENIKU

Bivši više godina u Trstu nalazi se sada već godinu dana u svom rodnom mjestu Šibeniku, gdje je radio kod raznih tvornica i privatnih radnja te kod Pomorskog Okružnog Zapovjedništva.

Preuzima svakovrstnu radnju uz vrlo umjerene cijene i najvećom brzinom izvedbe. Preuzima i radnje i izvan Šibenika bez povišice cijene. Dosta je obavijestit ga jednom otvorenom dopisnicom na gore naznačenu adresu.

Preuzima važne slikarske radnje po crkvama, kazalištima. 30—30

JAVNA ZAHVALA.

Osjećajem zahvalnosti sjećamo se svih onih te nam prigodom svećanih zadušnica, priredjenih u gradu Skradinu, u počast

Žrtava katastrofe „Baruna Gautscha“

iskazaše svoju sućut pri golemoj nesreći, koja zadesila našu trgovačku mornaricu.

Općina grada Skradina htjela je da na vidljivi način iskaže počast žrtvama, kada je dala čitav grad zaodjenuti u žalobnu crninu te po svom predstavništvu prisustvovala svećanim zadušnicama. Prečastni pak opat Don Ivan Katalinić pohvalnom susretljivošću i pietetom svečane zadušnice je cdslužio.

Osobitim osjećajem harnosti spominjemo c. i k. Pomorsko Okružno Zapovjedništvo radi iskaza u ovoj žalobnoj prigodi, kao što i gosp. c. i k. kontreadmirala Huga viteza Zaccaria, koji se dao na zadušnicama zastupati.

Lučku Vlast u Šibeniku također ide naša harnost, jer i ona svećanim zadušnicama sudjelovala.

Svim c. k. državnim vlastima grada Skradina, koje se dale zastupati na žalobnom obredu, također naše priznanje i hvala.

Svim plemenitim dušama, koje susustvovala s nama nad grozotom nesreće, vječita naša harnost.

ŠIBENIK, 9. rujna 1914.

ZA AUSTRIJSKI LLOYD

DABCEVICH MARKO
KOMMODORO.

Na znanje onima, koji sebe ili djecu na život osigurati žele. Prije nego se osiguraju kod tuđih zavoda, neka dadu prvenstvo našem jedinom domaćem zavodu

„CROATIA“

koji ima razne cijenike uz povoljne uvjete; razjašnjenja i upute rado daje Zastupstvo

KOPANI & MILKOVIĆ
ZADAR :: DALMACIJA ::

Zavod također preuzima osiguranja proti požaru.

VELIKA ZLATARIJA

GJ. PLANČIĆ

Vis - Starigrad - Velaluka

ŠIBENIK.

Remington Standard

Jedan milijun pisacih strojeva

u porabi.

Model X i XI.

BEZ KONKURENCIJE

Podpuno

amerikansko pokućstvo

GLOGOWSKI & Co. - TRST

Piazza della Borsa No. 14 I kat
Telefon br. 17—70.

HRVATSKA ZADRUŽNA TISKARA U ŠIBENIKU
IZRADUJE
NAPRODNERIJE POSJETINICE

TISAK ZA ULJE

uz jeftinu cijenu prodaje se. Tisak je u dobrom stanju. Obratiti se na MARKIOLA KURSARA u Prvić-Šepurini.

RKNJIGOVEŽNICA

HRVATSKE ZADRUŽNE
TISKARE U ŠIBENIKU

u. z. s. o. j. (Dr. ANTE DULIBIĆ I DRUG).

UVEZUJE DUGOTRAJNO I SOLIDNO SVAKE VRSTI UVEZA, KAO: PROTOKOLE, MISSALE, MOLITVENIKE I SVE U TU STRUKU SPADAJUĆE RADNJE.

CIENE UMJERENE. — IZRADBA BRZA I SOLIDNA.

Svatko mora da pogodi!

400.000 i 200.000 franaha iznose glavni zgotitci turskih srećaka.

6 vučenja svake godine! Buduće vučenje 1. kolovoza.

475.000 odnosno 375.000 kruna odn. franaka i lira iznose svakogodišnji glavni zgotitci skupine 5 odn. 3 izvrsnih srećaka.

13 odnosno 9 vučenja svake godine! Buduće vučenje 1. kolovoza. Mjesečni obrok od K 4.— dalje. — Cijenj. naručnicima namijenjene su nagrade i premije!

Izjašnjenja daje i naručbe prima za „Slovensku i Hrvatsku Narodnu Stražu“

g. Valentin Urbančić, Ljubljana, 20.

PRVA HRVATSKA ŠTUKATERSKA RADIONA u SPLITU. - Put Grobišta kod Sv. Ante

J. D. Dragičević, J. Ružić i A. Ružić

Opškrbila je svoju radionu sa svim modernim strojevima i alatom koji potrebuju za štukaterski zanat, te proizvadjja razne Spomenike, praoince, kupatila i krsione, te stupove naslove za terace, kipove itd.

Suviše proizadjja razne vrsti pločica Mozaik u različitim bojama, te pločice u presi u raznim narisima i u raznim narodnim bojama.

Proizadjja cijevi u svakom obliku i promjeru od 10 do 60 centimetara promjera. Proizadjja stepenice u raznim bojama Mozaika, te svake vrsti dimnjaka i krovnih vijenaca.

Prodaje svakovrsnog istućenog Mramora za Mozaik te cementa i sadre itd.

Cijeni po zahtjevu se salju badava i franko.

— Ne boji se nikakve konkurencije. — „SVOJ K SVOMU“.

HRVATSKA ZADRUŽNA TISKARA

ŠIBENIK

UKNJIŽENA ZADRUGA SA OGRANIČENIM JAMSTVOM
(Dr. A. DULIBIĆ I DRUG)

OBSKRBLJENA JE SVIM MATERIJALOM, TAKO DA JE U STANJU TOČNO, BRZO, U MODERNOM SLOGU TE UZ VEOMA UMJERENE CIJENE IZRADJIVATI SVE RADNJE SPADAJUĆE U TISKARSKU STRUKU

IZRADJUJE POIMENCE POSJETNICE, TRGOVAČKE MEMORANDUME, RAČUNE, NASLOVNE LISTOVE, TRGOVAČKE I SLUŽBENE OBVOJE, VIJENČANE KARTE, PLESNE I DRUGE ZABAVNE POZIVE I PROGRAME, OSMRTNICE, CIJENIKE, JESTVENIKE I T. D. I T. D.

VELIKO SKLADIŠTE TISKANICA ZA OBĆINE I ŽUPSKE UREDE.

PRODAJA RAZNOVRNOG ČISTOG PAPIRA I OBVOJA.

Raznovrstne, umjetnički izradjene koraljne uresne nakite izradjuje

RIBARSKO - KORALJSKA ZADRUGA U ŠIBENIKU.

Radiona i izlozi nalaze se na obali kraj perivoja.